is disagreeable; (comm. ब्राह्मणो ६ भिगरः श्रभिगृणा-तीत्यभिगरः। श्रभिष्टौतीत्वर्थः। वृषको ६ पगरः वृषकः भूद्रः। श्रपगृणाति विष्डमनिष्टं भाषत स्त्वपगरः). E. गृ with श्रप, kitt aff. श्रप्.

अपगर्जित Bahuvr. m. f. n. (-त:-ता-तम्) Free from the noise of thunder (as a cloud). E. अप and गर्जित.

चपगरूभ Bahuvr. m. (-स्भ:) (ved.) ¹ One who is deficient in boldness or energy, one whose manliness is not developed. ² A next oldest but one (= एकगभानारित:). E. जय and गरूभ.

अपगारम् Tatpur. ind. Having lifted up; the same as अपगोरम् प्र. v. and used either by way of repetition, to express the frequent occurrence of the act, or as the latter part of a compound, to convey the idea of haste; e. g. अपगारम-पगारम् or अपगोरमपगोरम्, 'having frequently lifted up'; अस्यगगारं (or अस्यगगोरं) युध्यने or खड़ापगारं (or अस्यगगोरं) युध्यने 'they fight having lifted up in haste their swords'. ('लर्या खड़मुबम्य युध्यन इत्वर्थः'.) ह. गुर् with अपगोर् क्षितं वामुल्, with आ substituted for the guna आरगोप्र Bahuvr. m. f. n. (-र:-रा-रम्) Deprived of its gates (as a town). ह. अप and गोप्र.

अपगोरम् Tatpur. ind. = अपगारम् q. v. E. गुर् with अप, krit aff. गामुन्

भपगोइ Tatpur. m. (-इ:) (ved.) Concealing, hiding. E. गृह with ऋप, krit aff. घञ्

अपचन Tatpur. m. (-नः) Any limb or member of the body, as hands, feet &c. (but not the whole body, as the Káśiká explicitely observes on Páń. III. 3. si.: अपचनी ६ क्षावयनेकदेशों न सर्वः। किं तर्हि पाणिः पाद्याभिधीयते; hence also the commentators on the Amarak. explain the word either हसायनयन or इस्तपादायम्य or इस्तपादायक्ष &c. Yet Bharatasena on the Bhattik. 7. ez. not merely renders ससिनाप्यनां = मनोहर्श्रीरां (स्तियम्), (equally so the Vaijayanti and Kalápapradípa; the Bhattichandriká = सुन्द्रक्रियोम्), but quotes the opinion of another: अपहन्यते ६ नेनेखपचनो देहः, according to which अपचन would therefore mean 'body' in general; this interpretation, however, seems to be incorrect on account of the negative bearing of the preposition अप; comp. संहनन and the words of the Bhág. Pur. देहस्त सर्वसंघातः). E. हन् with अप, krit aff. अप.

अपघात Tatpur. m. (-त:) 'Warding off, averting, preventing; e. g. दु:खमाध्यात्मिकमाधिमीतिकमाधिदैविकं च । ये-गभिइता: प्राणिनसद्पंघाताय प्रयतने. 'Any evil accident occasioning death. E. हन् with अप, krit aff. घञ

अपघातक Tatpur. m. f. n. (-तक: -तिका -तकम्) Warding off, averting, preventing. E. हन् with ऋष, krit aff. ग्व्स

अपघातिन Tatpur. m.f.n. (-ती-तिनी-ति) Murderous, killing. E. इन with अप, krit aff. शिनि.

अपच Tatpur. m. (-च:) ¹ A man who, from his mode of living, does not cook for himself; see the following; e.g. अपच: परिव्राज्ञक; or अपचो दीचित:; or a householder in a state of destitution: 'गृहस्थधमृत्रतो यो द्दातिपरिवर्जितः। स्थिभिर्धमेतत्त्वज्ञैरपच: स प्रकीर्तितः'; eating the food of such a man, entails on the receiver the penance of the Chándráyańa 'अपचस च भृत्कानं दिज्ञान्द्रायणं चरेत्'. ² One who cannot cook. ³ A bad cook. ⁴ Different from one who cooks. (In the second and third meaning the word

is udátta on the last syllable; in the other meanings it is udátta on the first syllable.) E. च neg. or deter. and पच. चपचमान Tatpur. m. (-नः) A man whose mode of life does not allow him to cook for himself; Kullúka names as such the religious student, the religious mendicant, heretics and such like people ('चपचमाना त्राह्मचारिपारताज्ञाः पाष- खाद्यः'); he observes however that the 'heretics &c.' are included in the definition by Medhátithi and Govindarája who impart this bearing to चपचमान in Manu 4.32, while according to his own opinion the word would rather refer in this passage to the सातज or initiated householder than to the 'heretic &c.'. — Comp. चपच. E. च neg. and पचमान. चपचय Tatpur. m. (-च:) Decrease, decline, deterioration, loss; e. g. परिमागापचय ६ स्पाब्द: used in opposition

loss; e. g. परिमाणापचये ६ ल्पश्च्दः; used in opposition to उपचयः; e. g. प्रियशिरस्ताद्यप्राप्तिरपचयापचयी हि भेदेः; or प्रतिचणं श्ररीरेषूपचयापचयदर्शनाझानात्मः; or in opposition to वृद्धिः; e. g. या श्रव्दसमूहत्वागपरियहसंख्वावृद्धपचयवर्णसमासानुबन्धानां खक्तानुपचाराद्यक्तिः; also in opposition to उद्यः; e. g. in the passage चिन्तयन्वृद्धिचयी मृनीन्द्राणाम् the word वृद्धिचयी is explained उद्यापचयीः (In Astrology.) The collective name of eight bhávas or planetary mansions, which are called severally तन, धन, सुद्द, सुत, जाया, मृत्यु, धर्म, व्यथ (the remaining four, viz. सहज, रिप, कर्मन् and श्रय being called उपचय). E. चि with श्रय, krit aff. श्रच.

भपचरित Tatpur. 1. m.f.n. (-तः-ता-तम) Gone away, absent, deceased; e.g. सत्तेषु प्रवृत्तः पुरुषो ब्रह्मा वेद्वयमधीतवान्। त-सिमृते तादृश्रस्थाभावात्स्वश्राखामाचाध्यायी प्रतिनिधापितः। तेन च प्रयोगः प्रकानः। तसिम्नप्यपचरिते पुनः पुरुषानारान्विषणायां &c. — E. चर् with श्रप, krit aff. त्त, ágama रूट्ट. 2. n. (-तम्) Bad conduct, sinful deed. E. श्रप and चरित.

अपचाथित Tatpur. m.f.n. (-त:-ता-तम्) Honoured, respected; e. g. अपचाथितो ८ नेन गुरु:. — Also अपचित. E. चाय् with अप, krit aff. का, ágama इट्ट.

त्रापचार Tatpur. m. (-र:) 1. ¹Departure, death; e. g. सिंहघोषस्य कान्तकापचारं निर्भिद्य &c. ² Absence, want; e. g. स्रन्तराग्रब्दो ६ दृष्टापचार:; or श्रुतन्नीह्यपचारे निवारित्रयंग्वादिकं
किंचिद्रव्यं प्रतिनिधातव्यम्. ³ A failure, a deficience; e. g.
नापचारमगमन्क्रचित्क्रिया: सर्वमच समपादि साधनम् ।
(comm. स्रपचारं सोपविपर्यासादिदोषम्). E. चर् with स्रप,
krit aff. घन्

2. Improper conduct; e. g. तनापड़ते होतुरपचारात्। Unwholesome or improper regimen. E. ऋष and नार.

अपचारिन Tatpur. m.f.n. (-री-रिगी-रि) 1 Acting improperly, behaving wickedly. 2 Observing an unwholesome or improper regimen. E. चर with अप, krit aff. चिनुषाः

अपचिकीधा Tatpur. f. (-धा) The desire of inflicting an injury, of doing harm; e. g. नाविविद्युमध्येत संपद्भुद्दिषुं नरम्। किं मुमुषिषुवद्यात दियो नापचिकीधेद्या॥ E. द्वा, in the desider., with आप, krit aff. आ.

अपचित Tatpur. m. f. n. (-त:-ता-तम्) I. ¹ Diminished, decreased, lessened; e. g. एकश्रीरपरिमाणतैव खात्। नीप-चितापचितश्रीरान्तरप्राप्तिः॥; or उपचितापचितगुणलं हि सित भेदव्यवहारे सगुणे ब्रह्मखुपपयते न निर्गेणे परिमन्त्रद्धा-णाः। or अपचितमपि गावं व्यायतलाद्वन्तं गिरिचर रव नागः प्राणसारं विभर्ति; or in an algebr. instance खाना-